

ZVONIMIR:

VEČERNI VZDIH.

Angelca nebeška dva
na oblakih plavata
in po nebu zvezdice
zlate užigavata.

Tudi v mojem srcu noč
temna je storila se —
toda zlatih zvezdic v njem
nihče ne prižgé ...

ZVONIMIR:

SAM ...

Sam po tihem polju hodim,
žalost temna v srcu bdí,
snežec izpod neba pada,
žalosti rosé oči ...

Sladke pomladanje nade,
kam zbežale, kje ste zdaj?
Kje si, radost dni detinskih,
kje si, moj mladostni raj?

Sam sem, ah ... Le žalost tiha
v srcu osamelem bdí,
beli snežec polje krije,
solzne moje so oči ...

ČRNOGORKE ŽALUJEJO ZA MRLIČEM.